

Sneekweek 2013. Foto: Elze Hoekstra

Zeiler in de kijker: Bert Hamminga

Geachte redactie, gaarne voldoe ik, mede vanwege het opkomend geruchtencircuit, aan uw verzoek mijn gehele persoon grondig te verklaren op één A4'tje. Ik stel het buitengewoon op prijs dat het blank is en geen formulier om in te vullen want die vaardigheid heb ik na tien jaar Oost-Afrika verleerd. Totaal uitgeburgerd kun je wel zeggen.

Ooit was ik een jonge veelbelovende doctorandus in de economie van 25 jaar. College geven. De studenten zeiden nog vanzelf jij tegen mij, hoewel ik toen al wel meteen de schuld kreeg van hun onvoldoendes. Gelukkig mocht ik ook een proefschrift schrijven en zo. Over hoe economen aan hun theorieën werken. Beetje logisch-filosofisch. In de filosofie moest ik nog afstuderen maar dat zou ook nog

BLUT OP MIJN TACHTIGSTE

lukken, tenslotte moest ik voor mijn promotie heel veel boekjes lezen. Wel kon je toen al niet meer zeggen dat je studeerde om een geleerde te worden. Nee, nee, je was 'wetenschappelijk medewerker' en deed 'onderzoek'. Anders keken ze raar of gingen zelfs lachen. Toen al.

25 jaar later zeiden de studenten U, de namen van mijn baan daar in Tilburg, van mijn faculteit en van de instelling waren alle drie twee keer veranderd, lesgevend personeel was grotendeels vervangen door 'beleidsmedewerkers', soms met middelbare school, soms ook dat niet eens, er was geen zinnig woord mee te wisselen, mijn publicaties werden niet meer gelezen maar alleen nog geteld en daar kreeg ik dan 'punten' voor.

Ik dacht ik ga weg. Naar Uganda. Daar had ik namelijk al rondgelopen, en zelfs lijstjes gemaakt van wat huur en inrichting van een huis en de dagelijkse boodschappen kosten. Met vijfhonderd euro in de maand kom je een heel eind. Ik maakte een spreadsheet rekenend met de wettelijke oprotpremie en mijn spaarcentjes (nooit dure auto's

gereden). Die heette bomt.xls (Blut Op Mijn Tachtigste) Ik schopte mijn derde vrouw eruit (reken maar dat ze het verdiend had, hoe mooi ze ook was en twintig jaar jonger dan ik, maar ik had het natuurlijk allemaal nooit willen missen. Helaas vond ze een goede advocaat dus moest ik de gegevens van bomt.xls bijstellen. Ach, al heb je je twijfels of het wat gaat worden, je geeft de jeugd graag een goede start. Toen ging ik ruziemaken bij mijn werkgever. De in deze periode opgedane ervaring kan ik tegenwoordig nog goed gebruiken als er gedrang is bij de boei. Over deze periode heb ik een werkelijk schitterend boek geschreven, *Ik heb een fiets in Jinja*, dat geheel is geflopt, ze liggen op zolder bij mijn moeder die ze heel graag kwijt wil, wie een wil krijgt het voor niks!

Werkloze happy single. Sindsdien. In Uganda was het nog veel goedkoper dan ik dacht want ik bouwde met mensen van de Jita-stam in Tanzania in een jaar een achttien meter zeildhow (echt geen motor!) op een gammele lintzaagmachine van zelf 's nachts gehakt tropisch hardhout. Het 142 m² ongebleekt katoen voor het zeil, zelf maken konden ze ook, kostte, niet liegen, ik zoek het op: honderdtwintig euro. Ik

kwam totaal iets boven de vijfduizend dollar uit maar er werden er ook nog een kleine drie gestolen. Alles te boek op: http://asb4.com/greetings/Dhow_Logbook/Dhow_build-ing_logbook_index.html. (alle hyperlinks hoofdlettergevoelig)

En met die dhow zwierf ik acht jaar rond op het Victoriameer, een zoetwaterplas op de evenaar van half de Noordzee, op 1200 m hoogte, dus 7 graden koeler dan op de evenaar aan zee, Swahili lerend van mijn Tanzaniaanse bemanning die met drie >>

UITNODIGING meetbriefhoudersvergadering

Wanneer: zondag 14 februari 2016

Plaats: Clubhuis WV Het Bovenwater, Uilenweg 15, Lelystad

Aanvang: 13.00 uur

Tijdens deze vergadering zal door de meetbriefhouders beslist worden hoe de klassenvoorschriften van de 12-voetsjol er de komende periode uit gaan zien. Er staan talloze aanpassingen en verbeteringen op stapel, zowel technisch als redactioneel. (Zie de spreadsheet op de website). Dit wordt een zeer belangrijke vergadering; zorg dat u erbij bent!

Verleng elk jaar uw meetbrief!

Doordat de TC het afgelopen jaar nogal wat vragen kreeg over het meten van een oudere jol of een jol waarvan de meetbrief verlopen was, adviseren wij u het volgende: laat de meetbrief van uw 12-voetsjol elk jaar verlengen. Als dit een paar jaar niet gebeurt is, loopt u het risico dat er problemen ontstaan bij een eventuele hermeting door de gewijzigde meetmethode. Doe dit ook als u niet aan wedstrijden deelneemt. De kosten van het verlengen van de meetbrief wegen niet op tegen de mogelijke consequenties van een hermeting.

De Technische Commissie

>> Zeiler in de kijker

dollar per dag voor drie verdiende. Ze blijven proberen je te besodemieteren, dat is normaal in Afrika en je moet leren dat in innige vriendschap op te blijven lossen.

Ik bleef heel veel studeren, maar nu aan de lijzijde van eilandjes (vaak kon ik zelfs een internetsignaal vangen en hele boeken downloaden), en nu vertelde ik mijn bemanning de waarheid die ik 25 jaar op de universiteit geheim heb moeten houden: ik dee nimmer wetenschap, noch ooit onderzoek, maar door al mijn gestudeer ben ik een echte geleerde geworden, dat is iemand die verrekt veel weet waar een normaal mens niets aan heeft. Ze begrepen het. In die tijd schreef ik Spinozae EthicaWeb, een inmiddels veel gebruikte studiehulp bij Spinoza's Ethica. <http://asb4.com/EthicaWeb> Ik kom inmiddels vaker naar Nederland. Mijn zwager Dirk Stolp heeft te veel boten, kan niet in de Anneke 112 zeilen maar wil hem ook niet verkopen. 'Zeil jij er maar in.' En zo kwam ik jullie tegen en dacht: dit gaan we vaker doen. En zo komt het ook dat de Anneke twee keer in de ledenlijst staat: een keer bij de eigenaar en een keer bij mij, de schipper, nog slechts 64, dus behorende tot de aanstormende jeugd in deze dynamische klasse. Meer: <http://asb4.com>.

Bert Hamminga,
112 Anneke

Goed initiatief van Het Witte Huis

De watersportvereniging Het Witte Huis, je weet wel die andere vereniging in Loosdrecht, heeft een interessant initiatief genomen. Het was hen namelijk opgevallen dat niet alle jollenzeilers altijd met bemanning varen, maar als ze in de prijzen vallen, toch twee prijzen krijgen. Twee prijzen betekent ook tweemaal geld uitgeven voor een prijs. Door nu één prijs per boot uit te reiken worden er minder kosten gemaakt en, nu komt het, kan ook het inschrijfgeld omlaag. Het Witte Huis is weliswaar geen Zeeuwse vereniging, maar ze zijn wel 'zunnig'. Maar ja, willen de jollenzeilers van Loosdrecht dat wel? Een kleine enquête leverde vijftien reacties op. Daarvan waren er tien voor het uitreiken van één prijs per boot, een ruime meerderheid dus. Naar aanleiding van dit resultaat reikt Het Witte Huis volgend jaar bij de door haar georganiseerde wedstrijden per jol maar één prijs uit. En nu maar afwachten of de deelname daardoor toeneemt. Een goed initiatief, waarvoor hulde. *Wim Broer*

